

pravili in med njimi ne bo najbrž niti ene izdajice slovenske samostojnosti.

Dva dobro obiskana shoda naše stranke sta se vršila v nedeljo pri Sv. Marku niže Ptuj in v Spuhlji. Govorila sta g. Miha Brenčič in Golec. Shod pri Sv. Marku se je vršil radi sijajnega obiska na prostem pred cerkvijo. Po shodu se je oglašil k besedi, katero je tudi dobil, domačin policajdemokrat in eden najhujših orjunskega Sokolašev dr. Pivko iz Maribora. V začetku svojega govora je izjavil, da se on kot demokrat strinja z izvajanjem obeh govornikov, a vendar bi še rad dal nekaj pojasnil. Nato je začel prati zamorca dr. Kukovca in pometati uši iz srbijanskih kasarn. Domačini so mu brusili bridke v obraz, posebno fantje-vojaki, ves žalosten in osramočen se je g. dr. Pivko pokrtil in jo odkuril, ker ga itak ne bi bil nihče poslušal. S svojim nastopom je zaigral g. Pivko še zadnjega aduta, katerega je imel v svoji rojstni vasi. Markovčani so neomajno trdo v taboru KZ. Večerni shod v Brenčičevi gostilni v Spuhlji je bil tudi zelo dobro obiskan.

Ponikva ob južni železnici je imela v nedeljo, dne 11. marca krasno obiskano shod Slov. ljudske stranke. Dvorana gospoda Zdolška (p. d. Pinterja) je bila napolnjena. Zborovanje je vodil načelnik SLS g. Metličar, govoril je tajnik Krajnc. Zborovalci so navdušeno odobravalni govornikove besede in zapustili zborovalnico z enodušnim sklepom, da 18. marca spravijo vse naše volilce v občini na volišče za zmago avtonomije. Tudi železničarji, od katerih so še nekateri pri socijaldemokrati organizirani, so izjavili, da gredo 18. marca v Slov. ljudsko stranko.

Št. Vid pri Grobelnem. V nedeljo, 11. marca smo imeli pri naši podružnici Završe na prostem sijajen shod naše stranke. Volilci iz 4 sosednjih župnij so se zbrali. Predsedoval je krajevni načelnik SLS g. Metličar, govoril je tajnik Krajnc. Govornik je zborovalcem posebno pojasnil, kaj hočemo in v čem je naša zahtevana avtonomija. Ko jih je pozval, naj 18. marca storijo kakor Makabejski bratje, ki so očistili pred več ko 2000 leti s odličnim nastopom sveto deželo Antijohovih centralistov, je zadonel s hriba klic: Tudi mi hočemo 18. marca našo Slovenijo očistiti centralistov!

Sv. Peter pod Sv. gorami. V nedeljo, dne 4. t. m. je tukaj v gostilni g. Drogenik bil krasno obiskano shod Kmetijske zveze, ki je naše vrle Sentpeterčane še bolj potrdil v zvestobi in navdušenju za KZ. Govornika, kandidata Vrečko, ter njega namestnik Počivalšek, ki sta v krasno razumljivih besedah raztolmačila naš lep program, za katerega se pač vsak pošten Slovenec lahko z mirno vestjo zavzame. Navzoči so pritrjevali izvajanjem govornikov, ter z klici »živijo avtonomija«, živijo KZ, ter enoglasnim gromovitim živijo dr. Korošec pokazali, da so odločni pristaši stranke, ki se edina bori za izvojevanje naše samostojnosti. Nato je domači gospod kaplan pozval zbrane k vztrajnemu delu v smislu strankinih načel. Med govorom je oporekal tukaj »slavnoznaní Umek iz Globokega pri Pišecah — hud socijaldemokrat. Ljudstvo pa je spoznalo, da mu je mogoče vsled obilne udeležbe nastala temperatura močno škodovala, zato ga je postavilo ven na sveži zrak. Uhogim samostojnim in socijaldemokratom preti pač na celi črti polom, trdnjava za trdnjavo kapitulira.

Iz Koroške.

Mežiška dolina. (Prizor na pošti.) A: Kaj, toliko listov prihaja v to vas? — B: Volitve se bližajo. Centralisti se trudijo preslepiti slovensko ljudstvo. — A: Kateri list v tistem velikem paketu? — B: »Naša vas«, radikalni list, ki izhaja v Mariboru. Srb dr. Stojadinović, sedajni srbski finančni minister, bi bil rad pri nas izvoljen, zato pošilja draginske doklade, podpore za popravilo cest, subvencije za bolnišnice in razne druge doklade v obliki časopisa med slovensko ljudstvo. — A: A takol mislim, da bi bilo za dr. Stojadinoviča bolje, da bi do 18. marca vestno izpolnil svojo službo in vzdigoval dinar. Sedaj bi bilo še lažje, ko mu lahko pomagajo vsi radikalni kandidati iz Slovenije. — Med pogovorom pride kmet s časopisom »Naša vas«, katerega odda. Na njem pa je bilo zapisano: »Nazaj v Beograd!«

Prevalje. Dne 4. marca je bil pri Ahacu shod SLS. Ljudstva se je nabralo veliko — bilo je tudi par mož od drugih strank. Z velikim navdušenjem so zborovalci pritrjevali izvajanjem dr. Ogrizeka iz Celja, ki je v krepkih besedah bičal sadove centralizma in njega pristaše. Za njim je govoril naš kandidat, domačin Jurij Kugovnik, ki je v kratkih besedah razvil program SLS, ki se bojuje predvsem za avtonomijo Slovenije. Mi hočemo ostati s Hrvati in Srbi v eni državi, le izrecno zahtevamo avtonomijo. Svojo sobo si bomo sami uravnali in sami pometali, za to ne potrebujemo ne Srbov, ne Hrvatov. Nočemo biti hlapci, ampak zahtevamo pravice, ki nam gredo po božji in človeški postavi. Navdušenje je bilo veliko, nasprotniki so molčali razum neizogibnega kričarja Jakliča, ki jo je moral po svojem prvem medklicu odkuriti, ker bi drugače na svojem telesu moral občutiti, kaj se pravi delati zgago.

Prevalje. Upravištvu »Naša vas«. Tukajšnji otroci lepo prosimo, da bi slavno upravištvu izvolilo poslati prihodnjic še več števil vašega lista, ker igrali bi pač strašno radi vojake, s papirja morajo pa biti čake. Zato vam pa obljubimo, da bomo dne 18. marca v paradi stražili zadnjo škrinjico, da bo ostala popolnoma ne-rabljena.

Prevalje. V torek, dne 6. marca, je bil veličasten pogreb Viljemine Pristov. Komaj 21 let stara, je morala po dolgi, mučni bolezní zapustiti ta svet. Bila je pridalna, mirna in pošteno dekle, večletna cerkvena pevka, ki se tudi ni ustrašila nobene težavne poti na podružnice.

Kljub njeni hudi bolezní je bila do zadnjega občudovanja vredno potrpežljiva. Sedaj mirno počiva njeno truplo poleg očeta, njena duša pa nadaljuje pesmi v nebesih. Materi, vdovi, kakor tudi hčeram našo iskreno sožalje.

Tedenske novice.

Sram me je, da bi volil s Kmetisko zvezo, ker sem zadnjič volil nasprotno. . . . torej sploh ne grem volit. Tako se pogovarjajo tisti, ki čutijo, da so nas pri zadnjih volitvah samostojneži in socijalisti zafurali v blato. Pa taki izgovori so prazni. Včasih se zgodi, da pade človek v kalužo ali blato. Le pogledimo takega reveža, kako se obnaša pri svoji nezdobi. Najprej pogleda okrog, če ga ni kdo videl, potem pa hitro vsiane in zgine s svojim »zajcem« po bližnji poti domov. Hlače in suknjo dene sušit in takoj drugi dan vzame krtačo in očisti svojo obleko. Še pijanec ni tako neumen, da bi dolgo v blatu ležal, temveč se skuša vzdigniti in jo tiho domu potegniti. Mi Slovenci smo res zagazili v nevarno blato centralizma, pa to blato ljudstvu ne ugaja. . . na vsak način si želimo boljšega položaja, kakor blatinega. Kdor ni podoben tistim živalim, ki se prav rade po blatu valjajo, bo hitro vstal ter si skušal očistiti madeže. To se pa ne more drugače zgoditi, kakor da volimo tisto stranko ki se poteguje za naše slovenske pravice in ki hoče slovenskemu ljudstvu priboriti nazaj avtonomijo, ki so nam jo zapravili izdajalski demokrati in samostojneži. Če se hočemo ti še nadalje pred Beogradom v blatu valjati, jim prepustimo to veselje — pa slovensko ljudstvo se v blatu ne počuti dobro in se ga bo rešilo pri sedanjih volitvah.

Volim, kakor čem, saj nič ne pomaga! Vse volitve so za nič, delali bodo z nami, kakor bodo hoteli. . . . Tisti, ki tako govorijo, so podobni vojaku, ki vrže puško v koruzo in se začne skrivati po grmovju. Svoje dni seveda ni bilo volitev, zato je pa moral kmet plesati tako, kakor mu je godla višja gosposka. Odkar pa imamo splošno volilno pravico, se je marsikaj obrnilo na boljše. Volitve so kakor setve. Noben kmet ne reče: ne bom sejal, mi bo tako mraz pokončal ozimno, po leti pa mi toča vse pobije, temveč vsak si prizadeva, da spravi v jesen polje in mu je mogoče zrna v zemljo, četudi je še negotovo, koliko bo priraslo. Tudi vinogradnik ne poseka svojega vinograda, če mu je oidi ali peronospora ali toča uničila ves pridelek. Nasprotno! Še bolj skrbno obdela vinograd v trdnem zaupanju, da mu ne bo zastoj. Tudi to ve kmet dobro, da ne bo takoj drugi dan žel, če je prejšnji dan sejal, temveč prepusti svojo setev božjemu varstvu in se oprime drugega gospodarskega dela. Isto je z volitvami. Vsak volilec mora paziti, da vrže seme, to je krogeljico na rodovito njivo, to je v pravo škrinjico. Če vsi volilci prav volijo, bodo dobili prave zastopnike na polju državnega gospodarstva in njih prva skrb bo, da se bodo naše razmere prav uredile. Če se odtegujemo volitvam, ne bomo imeli dovolj močnih zastopnikov in naše politične njive bodo ostale prazne. Če vržemo krogeljico v napačno škrinjico, smo podobni sejalcu, ki vrže zrno na cesto ali na skalo ali med trnje. Od take setve bi imeli samo škodo in zgubo. Izmed vseh škrinjic, ki se nam ponujajo, je edino prava druga, ki je zaznamovana s križem v slovenskih barvah.

Najsijajnejši shod Samostojne in demokratov. — »Kmetijski list« se je zadnjič pohvalil, da so Samostojni imeli najlepši shod v Celju v mali dvorani Narodnega doma. Mi Sentvidčani pri Grobelnem smo imeli še sijajnejši shod samostojnežev. Dne 8. marca je bil pri nas napovedan njihov shod, ki se je obnesel tako sijajno, da na njem ni bilo ne poslušalcev in ne govornikov! Malo lepši shod so imeli dne 4. marca pri nas demokratje. Prišel je Spindler in kandidat Puklavec — a prišli niso poslušalci.

»Kmetijski list« imenuje Marijine družbenice vedno le zaničljivo »marinarice«. Verjamemo, da tej liberalni cunji ni všeč Marijina družba. Toda vse prizadete slovenske žene in mladenke, gotovo vas je 80.000, skrbite, da ta ostudni list izgine iz vaših hiš! Vodstvo Marijinih družb bi pa gotovo lahko nastopilo pred sodnijo proti takemu zasmehovanju, ako bi se sploh izplačalo, pečati se s takimi propalicami hinavskimi. Ali so pa taki priimki spodobni? »Kmetijski list« bi tako rad veljal za olikan časopis!

Nekaj o šolniku, ki predseduje kar dvem strankam. Od št. Jurija ob Pesnici poročajo: Pri nas se postavlja na zadnje noge navdušen »Jugoslovan« Robnik, ki je pred nekaj leti zmerjal gđ. učiteljico Puc s slovenskim priimkom: »eine verbiessene Windische.« On visi tako visoko nad vsemi strankami, da predseduje samostojnim, pa tudi demokratskim shodom, če se vršijo pri nas. On je po svoji lastni izjavi zgubil vero v Gradcu, ko je bil v zavodu Marijinih bratov, in videl, da so gospodje srkali mastno župo, gojenci pa samo vodo. Po tisti nezabeljeni vodi je tudi njegova vera splavala, pa zdaj ima upanje, da mu bo nazaj priplavala, ko bo dobil nekaj špeha, ali pa vsaj kako brejo kravo za svoj trud v prid samostojni, demokratski, magari tudi radikalni stranki. V tem oziru je res nad strankami, da potegne s tistimi, ki mu obelajo več profita. On je prijatelj g. župnika in nujno želi, da bi se njegove zasluge po časopisu ne razglašale, ker je tako skromen, da si ne želi javne pohvale. Ako je treba, on itak sam govori o svojih zaslugah, ki si jih je pridobil v svojih deviških letih pri Sv. Križu, posebno pa še kot boritelj za slovensko stvar v št. Juriju. Pa solnce nje gove slave se je navzlic vsem njegovim zaslugam začelo nagibati k zatvonu — zašlo bo pa popolnoma na dan volitve. Res, strašno nevhvaležni smo mi, v klerikalno temo zagrnjeni Sentjurčani svojemu veleprosviti-

ljenemu prvoboritelju za napredek slovenskega naroda. Namesto, da bi po njegovem zgledu lizali pete Pašiča, oziroma Puelja ali Kukovca, se postavljamo na svoje noge in pravimo: preljubi Robnik, zlezi ti kamor hočeš, mi bomo pa volili tiste, ki se bojujejo za čast in za svobodo slovenskega imena!

Nekaj o smradu in o slovenskem jeziku. (Dopis od Sv. Marjete na Dravskem polju.) Na shodu slabostonežev pri nas je gospa g. »kmetovalca« in kandidata Dobnika iz Zlatolič, pljuvala pred naša dekleta in pravila, da klerikalci smrdijo. Mi margočki klerikalci vam, gospa, čestitamo, da se znate tako olikano obnašati, da dajete nam klerikalcem tako nobel vzgled ter vam povemo samo to: mi si ne kupujemo dišečih mazil in vode, pač pa si jih vi kupujete; morajo vam že biti potrebne, ker si jih drugače pri tej draginji ne bi kupovali. Torej je smrad tam, kjer se ga mora preganjati z dišavami. Mi ne bi o tem govorili, če ne bi vi začeli govoriti o smradu, vam mora že vedno tičati v nosu. Mislimo tudi, da bodo klerikalci že toliko vpoštevali vaš občutljiv nos, da ne bodo klerikalnega zrnja vozili v vaš mlín, da se ne zbolite. Da pa bote malo kihali in pravijo, da je kihanje za zdravje koristno, vam povemo še nekaj: vas poznamo že iz avstrijskih časov. Tudi že takrat so vam pošteni krščanski Slovenci smrdeli in so vam le nemškutarski ljudje dišali. Rekli ste: slovenski jezik je samo za kmete, hlapce in dekile, jezni ste bili hudo, če je na zvoniku bila izobešana slovenska zastava. Zastoj bote pravili, da to ni res. Imamo priče, ki ste jim to pravili in ki še živijo. Pridite še zopet na kak shod, se še bomo kaj drugega pomenili.

Slabostojno poročilo o našem shodu pri Sv. Lovrenju v Slov. gor. Smešno je, kako laže in zavija sedaj dopisnik »Kmetijskega lista« o našem shodu in sklicatelju prof. Vesenjaku. Zelo počasi se pač vrača dopisniku tista korajža, ki mu je na shodu tako naglo zdrknila v samostojne hlače. Pa mi se bomo pogovorili še oči v oči in ne čez tri tedne po ljubljanskem lažnjivem »Kmet. listu«. Vsi na shodu navzoči so pa videli, kje je odkritosrčnost, resnica in pravica, zato se za laži naših samostojnežev ne zmenimo. Sicer pa prosimo naše govornike, naj večkrat skličejo shode, ker potem bo celo Knez prišel še kaj v cerkev in mogoče še postal pameten in spokoren kristjan in Slovenec.

Se nekaj iz Drogenikovega polomljenega shoda v Slovenjgradcu. Pri nas imamo starega kmetiča, ki je na Drogenikovem polomljenem shodu bojda vzklikal, da je SKS »edina zaščitnica in pospešiteljica reda in dela v državi.« Ta stari kmetič je menda hotel reči: rada i rada, a še ne zna po jugoslovanski. Da je Samostojna zaščitnica in pospešiteljica postave o ređu i radu, verjamemo, ne verjamemo pa, da bi imel slovenj graški okraj takega starega kmetiča, ki bi bil zinih takšno budalost, kakor mu jo pripisuje samostojni čavnikar.

Pikl in slovenski jezik. Pikl bi naj vodstvo svoje Samostojne potegnil za ušesa. Nastavilo je samo »srečke« kandidate, Pikl pa je obljubil ter istočasno izjavil, da si mi Slovenci svojega jezika ne damo uhititi, nasprotno, naša naloga je, da ostane naš slovenski jezik nadalje živ in se krepi. Po Piklovem prizadevanju prav sigurno!

Iz Ljutomerskega okraja. Iz naše slovenske šole v Ljutomeru toži mali fantek ves presenečen: Oh, kaj pa se nam je zgodilo v šoli! Naš gospod učitelj so nam »abicali« nekega dne, da ne smemo več pozdravljati nobenega z besedami: »Hvaljen Jezus«, ampak le vsacega z besedo »zdravo!« Nadalje se nam toži: par dni pozneje smo se vendar spozabili, da smo trije zopet našega gospoda učitelja pozdravili s »Hvaljen Jezus!« Ta pozdrav mu je tako zamrzil, da nas je hotel vse tri za-preti po šoli. Dva sta mu sicer ušla, le eden mu je ostal v njegovih orjunskih rokah, da celo žali Bog, če je pozabil na otroka, in ga je tako držal čez šesto uro zvečer v šoli, samo za to, ker je pozdravil »Hvaljen Jezus!« Ali bomo trpeli med nami takšne učitelje?!

Položaj pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Po pošti ne-frankovano smo dobili v kuvertih kandidatsko pri-poročilo milijonarja Petovarja. Vprašamo: ali ima demokratska stranka »poštneine prosto« agitacijsko do-stavljjanje tiskovin? Kako je zamogel gospod poštar škrlec to prezreti? Vse drugo se dostavlja bolj po pol-ževu, te Petovarjeve listine pa so šle nenavadno točno in naglo. Za republiko pa se trudi naš trgovec Kegl. Ne vemo, zakaj nas s tem draži, gotovo pa je, da bomo začeli organizirati proti takšnim našim nasprotnikom samooobrambo, potem pa naj le Kegl od »republikanca« živi. Pri nas smo neomajeno trdni! Po ogromni večini bomo glasovali za Kmetisko zvezo odnosno Slov. ljudsko stranko ter napolnili s kroglicami drugo škrinjico. Mi nismo Radičevi in Novačanovi bedaki, ne demo-kratsko-samostojni hromaki, smo pošteni slovenski, krščanski možje in fantje. Sv. Tomaž mora nositi za-stavo s tem, da spravimo za našo stranko na volišče vse, za nasprotnike pa nič. Nobeno volišče naj nas ne premaga.

Romarski shodi v Puščavi nad Mariborom. V romarski cerkvi Device Marije v Puščavi se začnejo zopet običajni romarski shodi in sicer prvi na praznik sv. Jožefa, dne 19. marca, drugi shod je 23. marca na cvet-ni petek, tretji v tem mescu pa 25. marca na praznik oznanjenja D. M., ki letos pade na cvetno nedeljo. Pri vseh shodih je prva služba božja ob sedmih, druga pa ob desetih; med tem po mogočnosti še druge svete ma-še. Na praznik Sv. Jožefa bo pa letos še posebej popol-dan shod za tretji red, govor bo imel č. g. p. Hiacint iz Maribora. Romarji, kateri hočejo priti v procesijo, naj to rade volje naznanijo nekaj dni poprej, da se more ustreči njihovim željam. Prihodnji shodi se bodo še posebej naznanili.

Kdo je izbral Pikla? Samozavestno piše njegov osebni tajnik, da je Pikla izbral »kmečki narod, ki je izšel iz kmečkega ljudstva.« Da je kmečki »narod« izšel iz kmečkega »ljudstva«, no, ni ravno duhovito, ampak za silo bi se razumelo in verjelo. Nikdo pa ne verjeti, da bi Pikla izbral kmečki narod. Ne, Pikla je izbral žalski narod in ta narod obstoji iz Robleka, par trgovcev in razume se, da pri tem žalskem narodu ne manjka nadučitelja Petrička. In ta žalski narod, ki se razven Robleka redi z denarjem kmečkega ljudstva, je po izbranju vlekli Pikla po žalskem trgu, češ, to je »neusmiljeni branitelj kmečkih pravic« in »neustraseni parlamentarni zastopnik v bodočem jugoslovanskem parlamentu.« In Pikl se je dal vleči.

V gospodarskih vprašanjih je tako podkovan, kot nihče izmed njegovih tekmecev. Kdo neki? E, kdo drugi, kot samostojni kmetovalec v Gotovljah Franjo Pikl! Ta pa ta! Kdo ga je le podkoval? Če oče Virant, se je treba bati Piklovih podkev. Za Viranta so plačevali drugi težke tisočake in če misli Virantov zet Pikl nadaljevati tak gospodarski program, gorje njegovim prijateljem in znancom! Na prava gospodarska vprašanja se pa Pikl razume ravno toliko, kakor zajec na boben. Krojaški vajenec, pa gospodarska vprašanja!

Gospodarstvo samostojnega župana v St. Juriju ob Taboru. Ob razstanku se ljudje navadno posloviijo, in mnogi smo tudi pri nas spregledali, kje je resnica in kje je ni, torej se javno poslavljamo od samostojne stranke in želimo, da bi še tudi drugi spregledali prazne obljube samostojnežev. Pa ob slovesu ne moremo zamolčati, kako so samostojni za blagor občine vestno gospodarili. Oči so nam odprli zlasti izkoriščevalci občinskega lova, ki ga je vodja samostojnežev L. Plavšak izlicital za sramotno nizko ceno 2400 K, potem pa ga je prepuštil svojim rojakom premogarjem iz Trbovelj, ki se iz naše občine glasno norčujejo, na kako ceni in lahki način so prišli do zelo razsežnega lova. Ni več nobena tajnost, da so se za dražbo našega občinskega lova razun domačinov prav posebno lovci iz Trbovelj in Hrastnika zanimali, ki bi ga dražbali nad 10.000 K, ker je bilo precej licitatorov, bi lahko tudi občina precejšnjo svoto dobila. Lov je izdral L. Plavšak za najnižjo ceno, ostali mu namreč niso naganjali iz vzroka, ki se zadnji čas prav dobro razkriva. Hrastničani vedo povedati, da je bil naš občinski lov najprej njim obljubljen, torej jim ne more biti vse eno, da je konečno L. Plavšak naš lov Trbovljam prepuštil. Kdor malo misli, mu je uganka rešena, zakaj je občina kratkega potegnila. Ako bi bilo podžupanu L. Plavšaku za blagor občine toliko, kot za zajčjo pečenko, bi se razvila tako živahna dražba občinskega lova, da bi imela od nje občina res precejšnjo dobiček. Ker je občinski lov L. Plavšak Trbovljamom prepuštil, bo tudi od dne do dne manj vreden, saj so ga tuji ob vsakem prostem času tako številno izkoriščali, da bo lovišče kmalu prazno, lovili so še, ko je bil lov že davno ukinjen in prepovedan. Nad vse čudno pa je, da ima za postavitev tako vneti L. Plavšak med zapriženimi lovskimi pazniki enega premogarja, ki v naši občini nima prav nobene lastniške pravice. Pred leti smo slepo verjeli lepi obljubi L. Plavšaka, zdaj bomo mi Samostojni pokazali, kako se mora za občino gospodariti, danes smo ozdravljeni, osebna čast je bila prva briga, občina pa komaj deveta, kakor to razun lova dokazujejo občinske ceste, da se v bato samostojnega gospodarstva vozovi kar vgrezajo. Pri zadnjih volitvah pa bodimo

Razpis.

Posojilnica v Mariboru razpisuje iz **Dijalske ustanove Felksa in Pavline Ferk** osem ustanovnih mest in sicer po širi

za visokošolce po Din. 1500.—

in za srednješolce po Din. 750.—

Pravico do ustanove imajo:

a) v prvi vrsti zapustnikovi, oziroma njegove soproge Pavline, roj. Menhart sorodniki slovenske narodnosti obojega spola in sicer do 4. študirajo v Mariboru. Sorodniki morejo postati deležni te ustanove ne le kot gimnazijci (oziroma vseučilišniki), temveč tudi na drugih srednjih šolah, na kaki kmetijski šoli ali učiteljski do konca študij ali naukov bodisi trgovski ali obrtnih.

b) v drugi vrsti so prosilci člani rodbine Konrada Mejavšek iz Reke pri Hočah ter rodbine Jožefa Jug v Rušah pod enakimi pogoji kakor ad a).

c) v kolikor ni prosilcev sorodnikov morejo postati deležni dijaki in dijakinje slovenske narodnosti na mariborskih srednjih šolah in učiteljski oziroma na vseučilišču in sicer v prvi vrsti ubogih učiteljev in nadarjeni sinovi kmečkih rodbin, prednost imajo dijaki pristojni v sodnem okraju Sv. Lenartskem v Slov. gorici; če takih ni iz vsega glavarstva mariborskega, potem še le vsi drugi.

Dijaki in dijakinje, ki vživajo te štipendije, se morajo zavezati po možnosti vračati te podpore v ustanovni fond te ustanove.

Prosilci naj vložijo svoje prošnje za podelitev ustanove do

21. marca 1923

pri Posojilnici v Mariboru, Narodni dom.

Prošnje morajo biti opremljene s priporočilom o dobrem šolskem napredovanju in znanju slovenskega ali kakega drugega slovanskega jezika, domovnico, ubožnim listom in pri sorodnikih še z rodovnikom.

Za ravnateljstvo:

Dr. Franjo Rosina L. r.

tako samostojni, da s stranko samostojnih temeljito obračunamo.

Kdor noče biti srbski sluga,

Glej dobro, kje je škrinjica druga!

Kako stojimo v Lučah? Luče. Tukaj je veliko navdušenje za bližnje volitve. Vse bo volilo Slovensko ljudsko stranko, kroglice bodo zdrknile v drugo škrinjico, tam kjer je križ. Le par nevednih in zaslepljenih ljudi bi utegnili kam drugam vreči kroglice. Ti so pa šteti na prste in si jih bomo Lučani dobro zapomnili. Kdor ne misli voliti kršćanske stranke (2. škrinjica), je boljše, da ne gre voliti.

Kako je na Kalobju? Pretekli teden smo spremili k zadnjemu počitku 92 letnega starčka Matija Bukušek, p. d. Brzlez iz Jazbinvrha. Bil je dolgoletni kalobški župan, šolski oče itd. in ves čas svojega življenja nemahljiv pristaš SLS. N. v m. p. — Gospod urednik! Še nekaj. Ali vi kaj veste, kod se klati tisti kmet Drogenik? Če ga kje srečate, povejte mu, naj pride k nam na račun in da bomo na dan 18. marca njegovi škrinji fige kazali. — Kalobčan.

Iz občine Sv. Krištof pri Laškem. Z grozo se spominjamo, kako so nas demokrati pri zadnjih volitvah stlačili v tesno mesarsko ulico v Laškem, kjer smo morali voliti skupno s tržniki milijonarji. Kljub čemu 50 volilnega zakona naši občini z blizu tisoč volilci niso dali ne enega volišča. Zato niti polovica volilcev ni prišla do škrinje. Za nove volitve dne 18. marca so poslanci SLS komaj izposlovali tri volišča, kot so bila pri občinskih volitvah. Hvala jim za to, demokratom pa figol! Zadnji že sami ne upajo več s pravim imenom pred ljudstvo. Veleddemokrat dr. Roš krošnjari po shodih z neko kmetko-delavsko-obrtno suho robo, ki je nihče ne mara. Tudi socialistom bomo olajšali štetje kroglice, ker so nas zadnjič slepili z rdečo republiko, a jo takoj po izvolitvi prodali za lepe milijončke državnega, to je našega denarja. Narodni socialisti, samostojneži in druge, od Pašiča podkupljene duše naj istaklo počivajo v miru na dan volitev. Naša škrinjica, slovenska in ljudska, bo druga, njej bomo vsi zaupali svoje kroglice.

Protest. (Dopis iz Luč.) Podpisani protestiram, da je Samostojna kmetijska stranka (Pucelj) zlorabila moje ime, ko me je brez moje vednosti in brez kakršnegakoli mojega dovoljenja postavila za namestnika predstavnika Drogenikove kandidatne liste v Lučah. Luče, dne 9. marca 1923. Franjo Ulačnik, trgovec, Luče.

Izjava. (Dopis iz Luč.) Izjavljam, da me je Samostojna kmetijska stranka brez moje vednosti in privolitve postavila za predstavnika Drogenikove liste v Lučah. Protestiram. Luče, dne 9. marca 1923. V. Jezernik, trgovec v Lučah.

Samostojni Pucelj prepovedal saditi šmarnico. — V krajih, kjer je malo sadnega drevja, a ljudje nimajo drugega krepčila za delavce, sadijo trto šmarnico. Samostojni minister Pucelj je dne 18. nov. 1922 izdal zakon, po katerem je prepovedano saditi šmarnico. Bajtari in delavci, zahvalite se samostojnim za to prepoved. 18. marca se mašujete nad njimi s tem, da volite Slovensko ljudsko stranko, katere volilna škrinjica je druga.

Smrt mladeniča v Selnici ob Dravi. Po dolgi bolezni je umrl mladenič Ivan Essich iz Črešnjeva. Na njegovi zadnji poti smo ga spremili vsi fantje in na domu

V boljši trgovski hiši se sprejme dobro sveto in pošteno kuharico, katere je zmogla voditi popolnoma samostojno vse gospodinjstvo. Plača po dogovoru in zmoglosti. Prednost imajo tiste, katere so že dalj časa služile pri boljši rodbini ali župnišču. Osebo se je predstaviti z dobrimi priporočili oziroma pismeno s priporočilom pri trditvi Zargl v Kamnizu Gorenjsko. 240

Proda se umetni mlin na stalni vodi, z vrten blizu oraj zemljišča, pekarni, električna razsvetljava. Cera po dogovoru. Zg. Polakova pri Pragerskem. 245

Stavbišče v Gornji Radgoni z lepim vrtom, blizu cerkve na najlepšem prostoru, se takoj proda. Ponudna uprava lista. 1-3 246

Hlapec z letnimi spricavali se sprejme Plača 600 K. Mar. Jakob, pos. Ruše. 1-2 248

Proda se posestvo, okoli 3 orale zemlje, lep sadonosnik, poldrugo uro od Ptuj. 3 in pol ure od Maribora. Cena 140.000 K. Naslov: B. Jäger, Radvanjska cesta 15, Maribor. 249

Dijake jabolčne in hruskeve 1-3 letne, raspisila po K. 1- do K. 5- za komad. Peter Horman, drevnica v Skalah, pošta Velenje.

Kostanjev les

kupuje v vsaki množini

Škerbinek Anton

trgovec z lesom

Selnica ob Dravi.

Kupim posestvo s primerno industrijskem kraju ob glavni cesti, ali pri farni cerkvi na Stajerskem. Zamenjam tudi za mojo trgovino s mešanim blagom v ljubljanskem predmestju. Ponudbe se pošiljajo na upravnistvo »Slov. Gospodarja« pod št. »Prometni kraje. 2-2 224

Posestvo malo ali večje se išče v najem. Naslov v upravi 2-2 215

Oženjen majer z večjimi delavskimi močmi se takoj sprejme na večjem posestvu. Vpraša se pri upravnistvu. 2-2 226

Učenca starega 14 let za kamnoseško obrt, sprejme takoj pod ugodnimi pogoji Jakob Golobčič, klesar v Ljutomeru. 2-3 188

Novim zvonovom! Priproste pozdravne pesmi (en moš. ia) meš. zbor, Nada Zbornica opus 3) ima org. Rozman, Vel. Nedelja. Cena: Denar naprej 4. na povrtje 9 Din. 259

Proda se 600 l izabele. — Zikoviška cesta 43, Fobrežje. 263

Posestvo s hišo in gospodarskim poslopjem, vrtom, travniki in poljem, skupno 6 oralcv zemlje, se takoj proda. Cena 600.000 kron. Klotjnik Izidor, Tezno 33, pri Mariboru. 218

Proda se posestvo, 5 do 6 oralcv, obstoječe iz sadonosnika, njive, travnika, gozda, gospodarskega poslopja, vse v dojem stauu, tri četrt ure od Maribora. Vinarški grabec, občina Rožgoh št. 193, A. Gselman. 211

in ob grobu so mu peyici zapeli ganjive pesmi v slovo. Fantje so s šopki posuli njegov grob. Hvala vsem udeležencem in posebej še gg. duhovnikom. — Fantje so zbrali za spomin na svojega tovariša 300 K za volilni sklad.

200% NAKLADE NA UŽITNINO NA VINO IN VINSKI MOST.

(Robert Košar.)

Pri predzadnji seji našega občinskega odbora smo enoglasno odobrili proračun. Vposlali smo ga na pristojno mesto, ki nam je odgovorilo sledeče:

Odbor okrajnega zastopa v Ormožu. Št. 142. Ormož, dne 24. 2. 1923. Občinskemu uradu Kog. Pokrajinska uprava, oddelek za notranje zadeve, nas je z dopisom št. 1168 z dne 20. 2. 1923 obvestila, da vsled ugovora finančnega ministrstva ne more dovoliti pobirati v vaši občini 400% doklade na direktne davke, ampak samo 310% doklado na direktne davke in 200% naklado na užitnino od vina in vinskega mosta in to zadnje le od dne dovoljenja dalje. V prigibu vam vračamo vaš proračun za letošnje leto ter vam naročamo, da takoj skličete sejo odbora in sklenete pobirati poleg 310% doklad na direktne davke še 200% naklade na užitnino od vina in vinskega davka, to je 280 K od litra. Pri sklepu je postopati v smislu § 75 in 79 občinskega reda za Stajersko, to je, sklep je na običajen način razglasiti in nabiti 14 dni na občinsko desko in v razglasu navesti, da je v teku navedenih 14 dneh mogoče vsakemu davkoplačevalcu vložiti proti sklepu pritožbe, katere je potem priključiti proračunskim spisom. Nadalje je treba poklicati k zborovanju (§79 obč. red) vse davkoplačevalce ter voditi zapisnik o zborovanju in vpisati izjave posameznih za ali proti sklepu odbora z da ali ne. Razglas o sklepu in o pozivu davkoplačevalcev k zborovanju, zapisnik odborove seje z vabilom in zapisnik o zborovanju davkoplačevalcev je takoj po gori navedenem postopanju predložiti semkaj v nadaljno poslovanje.

V zadnji seji občinskega odbora dne 1. marca 1923 pa smo enoglasno sklenili, da ne moremo dovoliti 200% naklade na užitnino na vino in vinski most, ker bi sicer s tem podražili produkt naših vinskih gor. Krmar ne plača nikdar davkov, ampak samo producent in konsument. Prosimo za odobritev 400% občinskih doklad.

Občinarji! Kakor razvidite iz predstojčega dopisa, hoče pokrajinska uprava prisiliti občine, da pobirajo 200% naklado na užitnino na vino in vinski most. Ker znaša državna trošarina 140 K in bi znašala 200% občinska doklada 280 K, bi se s tem podražil liter vina, oziroma mosta, za 420 K. S tem bi bilo naše vinogradništvo hudo oškodovano. Glasujte torej proti 200% povišanju naklade!

Opravična številka A IV 63/23

6

Oklic.

s katerim se sklicujejo sodišču neznanu dediči in upniki.

Neža Genar, zasebnica v Ivenci št. 6, obč. Višnjevas je umrla dne 20. januarja 1923 in ni zapustila nobenega sporočila poslednje volje. Je li kaj dedičev, sodišču ni znano. Gosp. Franc Kociper, vpok. orožniški stražmojster v Vojniku se je postavil za oskrbnika zapuščine.

I. Kdor hoče zahtevati zapuščino za se mora to v enem letu od danes naprej javiti sodišču in izkazati svojo de. insko pravico. Po preteku tega roka se bo zapuščina, v kolikor so zahtev izkazane, izročila, v kolikor se to ni zgodilo, se bo državi v prid zasegla.

II. Obenem se pozivljajo vsi, ki imajo kako terjatev proti tej zapuščini, da jo v zgorajšnjem roku ustмено ali pismeno prijavijo sicer bi ne mogli več zahtevati, če bi bila zapuščina izčrpana po prijavljenih terjatvah, razun v kolikor imajo zastavno pravico.

Okrajno sodišče v Celju, odd. IV.,

dne 19. februarja 1923.

Vabilo na redni občni zbor »Gospodarske zadruge za Prekmurje, Mursko polje in Slov. gorice«, reg. zadruga z omejeno zavezo, ki se bo vršil na Veliki četrtek, dne 29. marca 1923, ob pol 11. uri predpoldne v dvorani Posojilnice v Gornji Radgoni. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Potrjenje letnega računa za leto 1922. 4. Volitev enega člana načelstva. 5. Služajnosti. Ako ta občni zbor ne bi bil sklepčen, vrši se v smislu določil 1 § 31 združajnih pravil pol ure pozneje na istem mestu in po istem daevnem redu drug občni zbor, ki sklepa veljavno pri vsakem številu zastopanih združajnikov.

V Gornji Radgoni, dne 28. februarja 1923.

Načelstvo.

Velika trgovska hiša

sredi mesta Maribor z velikimi lokalni in dvor. poslopijem, k'etjo i. t. d. z 1. aprilom vse za prevzeti, se proda. Cena 225.000 D. Ponudbe do 26. marca pod »Kraina hiša« na upravnistvo lista. 242